

Αἱ δημοπρασίαι θέλουν ἐνεργηθῆ παρὰ τῶν Διοικητῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἐκάστης ἐπαρχίας ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν κοινοποίησιν καὶ τοιχογραφίαν τῶν ἐπιτοπίων διακηρύξεων, τῶν ὁποίων ἀντίγραφα θέλουν σταλῆ εἰς ὅλους τοὺς γειτονίζοντας δήμους.

Τὸ ἀποτέλεσμα ἐκάστης δημοπρασίας θέλει κατακυρῶναι πέντε ἡμέρας μετὰ τὸ φθάσιν τῶν πρακτικῶν εἰς τὴν Γραμματεῖαν, ἐὰν δὲν παρουσιασθῇ νέα προσφορά.

Ἐὰν δὲ παρουσιασθῇ πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ταύτης νέα προσφορά διατάσσεται ἀναδημοπρατήσεως

ἥτις θέλει εἶσθαι τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημόσιον μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τῶν πρακτικῶν παρὰ τῆς Γραμματείας.

Αἱ δημοπρασίαι θέλουν διαρκεῖ τρεῖς ἡμέρας καὶ θέλουν καθ' ἑαυτὰς κατὰ τὰς συνήθεις τῶν δημοπρασιῶν ὥρας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰανουαρίου 1844.

Ὁ Γραμματεὺς
ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

Θ. Σχινᾶς

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

ζημιώσεων, ή χρήσις εκτάκτων αλλοιωτικών μέσων, ή άλλω παρὰ τὰ συνήθως ἐν χρήσει, καὶ ἐὰν ᾖται τοιαῦτα ὥστε νὰ προξενήσωσι τὴν ἐλάττωσιν τῆς εἰς τὸ μέλλον προσόδου τῶν ἰχθυοτροφείων κτλ. εἴτε δι' ὑπερμέτρου καὶ ἐκθεδικαμένης ἀλλοιώσεως, εἴτε διὰ τῆς γρήσεως ἀλλοιωτικῶν ὀργάνων, τὰ ὅποια θεωροῦνται ὡς καταστρεπτικὰ τοῦ γόνου τῶν ἰχθύων. Ἡ ἐκδίκασις τῆς πράξεως καὶ ἡ ἐπιμέτρησις τῆς ποινῆς, καθὼς καὶ αἱ ἀποζημιώσεις, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἀποκριτικῶν, οἵτινες δικάζουσιν ἐκκλητικῶς ἢ ἀνεκκλητικῶς, συμφώνως μὲ τὰς περὶ τοῦτου γενικὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἄρθρ. 12.

Αἱ Διοικητικαὶ καὶ αἱ Οἰκονομικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουσιν νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ὡς πρὸς τὴν ἀνωτέρω διάταξιν, καὶ χρειὰς τυχούσας, νὰ παύσωσι πρὸς καιρὸν τὴν ἀλλοίωσιν, μεγιστοῦτον ἀναφέρουσι πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ζητήσωσι τὰς διαταγὰς τῆς. Ἀλλὰ προαπαιτεῖται νὰ συντάξωσι πρωτόκολλον, διὰ τοῦ ὁποίου ν' ἀποδεικνύεται ἡ ὑπαρξίς τῶν ἀνωτέρω περιστάσεων, αἵτινες κατέστησαν ἀναγκαίαν τὴν παῦσιν τῆς ἀλλοιώσεως. Ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν δικαιούται νὰ ζητήσῃ κἀνενὸς εἶδους ἀποζημιώσεις, ἐκτὸς μόνον, ἐὰν ἀποδειχθῇ αὐθαίρετος καὶ ἀναιτιολόγητος ἡ διακοπὴ τῆς ἀλλοιώσεως.

Ἄρθρ. 13.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσιν νὰ παραδώσωσι περὶ τὸ τέλος τῆς ἐνοικιάσεως, ὅσα ἰχθυοτροφεία εἶναι ἐπιδεκτικὰ φραγμῶν, εἰς καλὴν κατάστασιν, μὲ φράκτας στερεοῦς, τοὺς αἰλικας καθαρισμένους καὶ τὰς κλισίας καλῶς κατασκευασμένας. Ἐξ μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐνοικιάσεως, θέλει γενῇ πρωτόκολλον τακτικὸν παρὰ τῆς διοικητικῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς Ἀρχῆς, περὶ τῆς καταστάσεως, εἰς ἣν εὐρίσκεται ἕκαστον ἰχθυοτροφεῖον καὶ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 14.

Ἐὰν ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως προκύψῃ, ὅτι ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἐξεπλήρωσε τὰς ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ὑποχρεώσεις του, τὸ δημόσιον ἀνὰκληθάνει τὴν διαχείρισιν τοῦ ἰχθυοτροφείου, τὸ δὲ μέχρι τῆς λήξεως τῆς τελευταίας ἐξαμηνίας προῦτον χρησιμεύει εἰς τὴν ἐπισκευὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ μὲν περιπλέον ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, τὸ δὲ ἐλλείπον ἀναπληροῦται παρ' αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 15.

Ἡ ἐνοικίασις λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ περικοπτοῦ καὶ τελευταίου ἔτους τῆς ἐνοικιάσεως.

Ἄρθρ. 16.

Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῇ εἰς δέκα ἴσας δόσεις, πληρωτέας καθ' ἑξαμηνίαν εἰς τὸ τέλος αὐτῆς, λογίζομένης

τῆς πρώτης ἐξαμηνίας ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν γενῇ ἡ ἐγκρίσις τῆς ἐνοικιάσεως· ἡ δευτέρα δόσις τοῦ τελευταίου ἔτους θέλει πληρωθῇ συνάμα μὲ τὴν πρώτην τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον ἀποκλειστικῶς, ἂν καὶ ἡ διαχείρισις τοῦ ἰχθυοτροφείου μεταβῇ εἰς αὐτὸ κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ἐξαμηνίαν.

Ἄρθρ. 17.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ πληρώσῃ εἰς τὰς προθεσμίας τὸ συμφωνηθησόμενον ἐνοίκιον· ἐὰν δὲ, μὴ ἐξοφληθείσης τῆς μιᾶς δόσεως, ἐπέλθῃ ἡ δευτέρα, ἡ ἐνοικίασις θέλει λύσθαι αὐτοδικαίως, καὶ τὸ ἰχθυοτροφεῖον, θυννεῖον κτλ. θέλει ἐκτίθεσθαι ἐξ ὑπαρχῆς εἰς δημοπρασίαν, ἐκτὸς ἐὰν δοθῇ προθεσμία. Ἡ ὡς ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριαμοῦ προκύψουσα ἐλάττωσις τῆς τιμῆς θέλει θεωρηθῇ εἰς ἔαρος τοῦ καθυστερήσαντος ἐνοικιαστοῦ, ἡ δὲ αὐξήσις εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 18.

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις δὲν ἀναβάλλει τὴν χρῆσιν ὅλων τῶν μέτρων τῆς καταδιώξεως, ὅσα λαμβάνονται καὶ ἐναντίον τῶν λοιπῶν ἐνοικιαστῶν ἢ ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 19.

Ὁ παρὼν Νόμος ἰσχύει μόνον, ὅσον καὶ ἡ δι' αὐτοῦ ἐνεργηθησομένη πενταετής ἐνοικίασις.

Ἄρθρ. 20.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας θέλει δημοσιεύσει προσκηόντως καὶ ἐνεργήσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Μαρτίου (4 Ἀπριλίου) 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Κ. ΖΟΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΔΑΚΗΣ, Γ. ΓΑΛΡΑΚΗΣ.

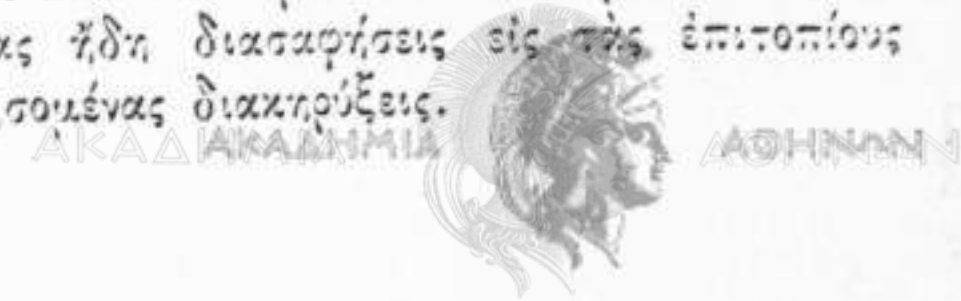
ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

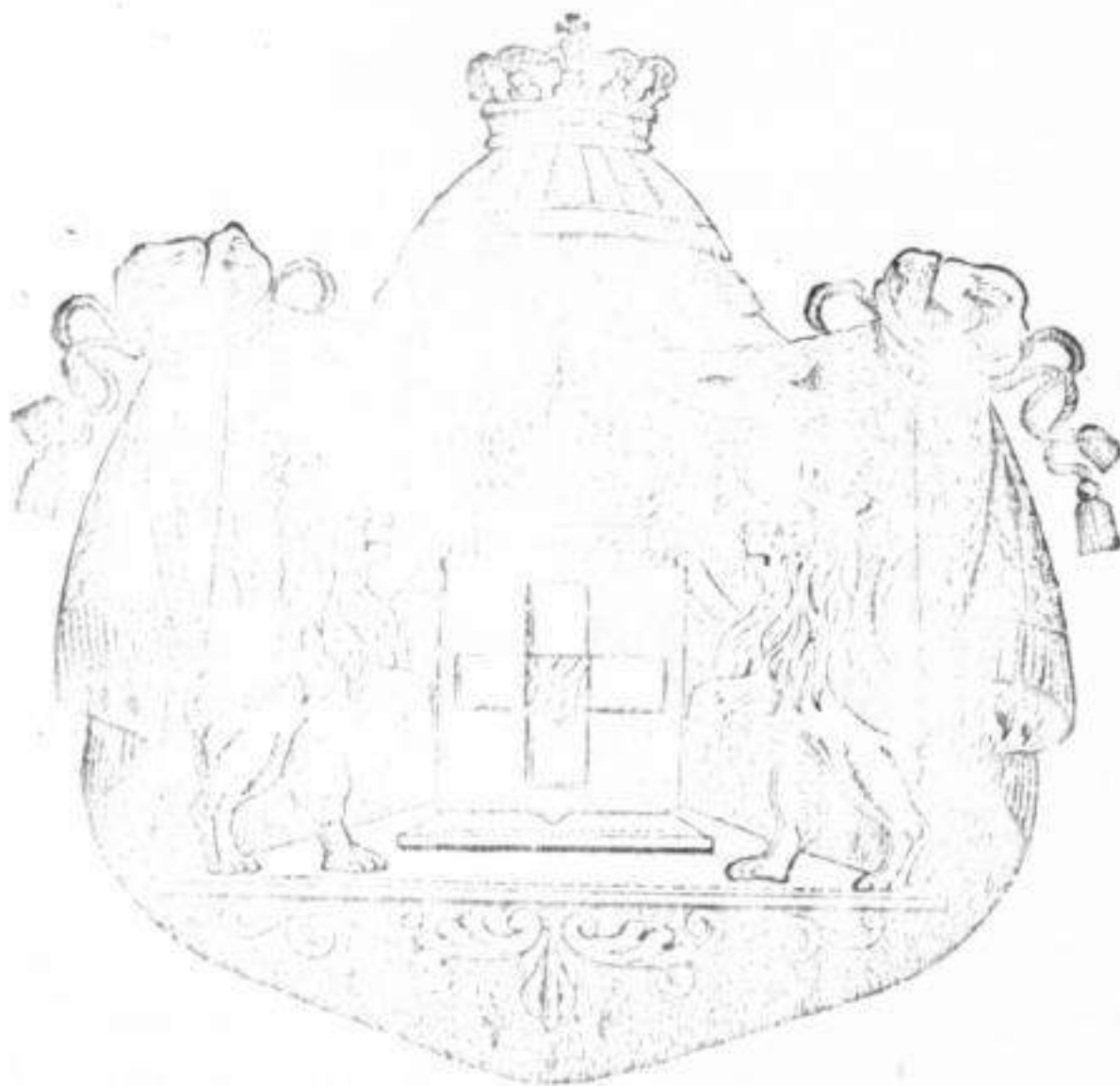
Περὶ δημοπρασίας τῶν ἰχθυοτροφείων καὶ θυννεῖων τοῦ Κράτους.

Π ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Διακηρύττει, ὅτι·

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἀ. τοῦ προσεχοῦς Μαρτίου λήγει ἡ πενταετής μίσθωσις τῶν ἰχθυοτροφείων καὶ θυννεῖων τοῦ Κράτους, ἐκτίθενται ταῦτα δυνάμει τοῦ ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου 1814 Νόμου εἰς δημοπρασίαν καὶ πάλιν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1839 Νόμου, καὶ κατὰ τὰς γενομένας ἤδη διασαφήσεις εἰς τὰς ἐπιτοπίους τουρκολληθησομένας διακηρύξεις.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 2.

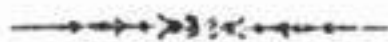
1844.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1 Φεβρουαρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Νόμοι 1) περί ἐνοικιάσεως τῶν ἰχθυοτροφείων κτλ. τοῦ Κράτους. — 2) Περί πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τῶν ἰχθυοτροφείων τοῦ Κράτους. — Δηλοποιήσεις περί δημοπρασίας τῶν ἰχθυοτροφείων καὶ θυννείων τοῦ Κράτους.

ΝΟΜΟΣ

Περί ἐνοικιάσεως τῶν ἰχθυοτροφείων κτλ. τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, τῇ συναινέσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρ. 1.

Τὰ ἰχθυοτροφεία, θυννεῖα, ἰχθυοτρόφοι ποταμοὶ ἢ λίμναι, ἰχθυοτρόφα ὕδατα κείμενα εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους, ὅσων ἡ μίσθωσις ἐληξεν, ἢ ὅσα δύνανται νὰ διατεθῶσι, θέλουν ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν ἐκμισθώσεως κατὰ τὸν ἀπὸ 23 Μαρτίου (4 Ἀπριλίου) 1839 περὶ τούτου Νόμον.

Ἄρθρ. 2.

Ἐπειδὴ τινὰ τῶν ἰχθυοτροφείων ἀπαιτοῦσιν, ἕνεκα τοπικῶν δυσχερειῶν, μεγαλητέρας προκαταβολῆς πρὸς πλήρη ἀλίευσιν, παρ' ὅσας δύναται ν' ἀνταποδώσῃ εἰς τὸν μισθωτὴν μίᾳ πενταετίᾳ, δίδομεν εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τὴν ἄδειαν νὰ ἐκτείνῃ τὸν χρόνον τῆς ἐκμισθώσεως κατὰ τὸ συμφερότερον τῷ δημοσίῳ καὶ μέχρι δεκαετίας.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀντίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐνέργεια τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἰανουαρίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Α. ΛΟΝΤΟΣ, Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ,
ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. ΜΕΛΑΣ, Μ. ΣΧΙΝΑΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τῶν ἰχθυοτροφείων κ.τ.λ. τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1.

Τὰ ἰχθυοτροφεία, θυννεῖα, ἰχθυοτρόφου ποταμοὶ ἢ λίμναι, ἰχθυοτρόφα ὕδατα, καίμενα εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους, ὅσων ἡ ἐνοικίασις ἐλήξεν, ἢ ὅσα δύνανται νὰ διατεθῶσι, θέλουν ἐκτεθῆ εἰς δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως, καὶ παρχωρηθῇ, κατ' ἐγκρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα, ἂν ἡ ἐνοικίασις φθάσῃ τὸν ἐλάχιστον ὅρον καὶ δώσῃ ὁ ἐνοικιαστὴς ἀξιοῦσιν ἐγγυητὴν καὶ πληρωτὴν.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐνοικίασις θέλει γενῆ χωριστὰ δι' ἕν ἕκαστον, ἐκτὸς μόνον, ὅπου καὶ ὅταν ἀπαιτῆται ἡ ἐνοικίασις δύο ἢ καὶ πλειοτέρων συνάμα πρὸς ἀποφυγὴν ἐπιζυμίων διενέξεων.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ ὅροι καθ' οὓς ἕκαστον ἐκ τῶν ἰχθυοτροφείων θυννεῖων κ.τ.λ. θέλει ἐνοικιασθῇ, πρέπει νὰ καθορισθῶσιν εἰς ἰδιαιτέραν διακήρυξιν ἐκδοθησομένην καὶ δημοσιευθησομένην διὰ τῆς πρὸς δημοσίευσιν τῶν ἀγγελιῶν προσδιορισμένης ἐφημερίδος, διὰ τοιχοκολλήσεως καὶ κηρύξεως εἰς τὴν πρωτεύουσιν τῆς ἀνηκούσης διοικήσεως, καθὼς καὶ εἰς τὸν τόπον, ὅπου εὐρίσκεται τὸ ἰχθυοτροφεῖον, δεκαπέντε ἡμέρας πρὸ τῆς δημοπρασίας. Εἰς τὴν διακήρυξιν αὐτὴν πρέπει νὰ ληρθῶσι πρὸ πάντων ὑπ' ὅσιν αἱ τοπικαὶ περιστάσεις, ὅσαι θέλουν ἀπαιτήσαι διαφόρους ἐξηγήσεις καὶ διασαφέςεις, τεινούσας εἰς τὸ ν' ἀρθῶσιν ἐκ μέσου προηγουμένως ὅλαι αἱ ὡς ἐκ τῆς ἀσφαλείας ἀμφιβολίαι, περὶ δικαιωμάτων, ἢ ὑποχρεώσεων τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἄρθρ. 4.

Αἱ δημοπρασίαι θέλουν ἐνεργηθῆ εἰς τὴν πρωτεύουσιν ἕκαστης διοικήσεως κατὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ τύπους τῶν δημοπρασιῶν, ἢ καὶ εἰς ἄλλαν πόλιν ἢ κομόπολιν. Ἀλλὰ περὶ τούτου ἀπετίττει ῥητὴ ἀδεία τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ ἐνοικιαστὴς θέλει παραλάβει ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τῆς δημοπρασίας, τὸ ἐνοικιασθησόμενον ἰχθυοτροφεῖον κτλ. ὅμοῦ μετ' ὅλην τὴν ἐνυπάρχουσαν ὕλην, οἰκίσκους κλισίας, φραγμοὺς, κτλ. Καθ'

ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς πενταετοῦς ἐνοικιάσεως θέλει ἔχει τὴν ἀποκλειστικὴν χοῆσιν καὶ διάθεσιν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 6.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἄνευ ἀδείας τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἄλλευσις, ἐντὸς τῶν ἰχθυοτροφείων κτλ. καὶ ἐκτὸς αὐτῶν μέχρι βλάβης τουφεκίου λογιζομένης μέχρι διακοσίων Βασ. πήξεων. Ἐάν τις φραθῇ ἢ συλληφθῇ ἄλλευσιν, ἐντὸς τῆς ὡς ἀνωτέρω προσδιορισθείσης ἀποστάσεως, ἡ πράξις του θεωρεῖται ὡς λαθροαλιεῖα, καὶ αὐτὸς ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον ἀπὸ πάντα μέχρι πενήκοντα δραχμ., ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται ὡς πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν. Ἡ ἐκδίκασις τῆς πράξεως, ἡ ἐπιβολὴ τοῦ πρόστιμου καὶ αἱ ἀποζημιώσεις ὑπάρχοντες εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πταισματοδικῶν, οἵτινες διακρίνουσι τὰς τοιαύτας παραβάσεις ἐκκλητῶς ἢ ἀνεκκλητῶς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πον. δικονομίας.

Ἄρθρ. 7.

Εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τῶν ἰχθυοτροφείων, θυννεῖων κτλ. δὲν ἀνήκει ἄλλη πρόσδοδος, παρὰ τὴν πρόσδοτον τῶν ἰχθύων καὶ λοιπῶν θαλασσίων ἢ λιμνικῶν καρπῶν. Ἡ ἄγρα τῶν ὀδελλῶν ὑπόκειται εἰς τοὺς ὑπάρχοντας ἢ ἐκδοθησομένους κανονισμοὺς.

Ἄρθρ. 8.

Τὰ καλάμια, σαρμάκια ἢ ρλοῦδα εἴτε ἐπὶ ἐθνικῶν εἴτε ἐπὶ ἰδιοκτητῶν κτημάτων, δὲν ἐννοοῦνται συνεννοικιασμένα ὡς πρότερον, μετὰ τὰ ἰχθυοτροφεία. Ἡ ἐξ αὐτῶν πρόσδοδος θέλει διατεθῇ ἀμέσως παρὰ τοῦ δημοσίου, αἱ δὲ ἐνοικιαστὰς τῶν ἰχθυοτροφείων θέλουν φροντίσαι νὰ τὰ προμηθεύονται ἐξ ἰδίων τῶν.

Ἄρθρ. 9.

Τὰ ἐκ τῶν ἐνοικιασμένων ἰχθυοτροφείων, θυννεῖων, λιμνῶν κτλ. προσερχόμενα ὀψάρια, αὐγοτάρχα καὶ ἄλλαι θαλάσσιοι ἢ λιμναῖοι καρποὶ, ἀποτελοῦντες τὴν πρόσδοτον τῶν ἰχθυοτροφείων, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀγορανομικὴν διατήρησιν, ἀλλὰ πωλοῦνται ἐλευθέρως παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἄρθρ. 10.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς ἡ διὰ ρλόμου ἢ δι' ἄλλου δηλητηριώδους βοτάνου ἀλιεῖα. Ὁ φραθθεὶς παραβάτης τῆς τοιαύτης ἀπαγορεύσεως ὑποβάλλεται ἐνώπιον τῶν πταισματοδικῶν εἰς πρόστιμον, τοῦ ὁποίου ὁ ἐλάχιστος ὅρος εἶναι πενήκοντα δραχμαί, ὁ δὲ ἀνώτατος πεντακόσιοι, ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων, αἵτινες θέλουν ζητηθῆ ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, κατ' ἀναλογία τῆς πρόσγεννησομένης φθορᾶς εἰς τὸ δημόσιον κτήμα, ὡς ἐκ τῆς χρήσεως τῶν τοιούτων ἀλιευτικῶν μέσων.

Ἄρθρ. 11.

Εἰς ὅποιανδήποτε ἐποχὴν τῆς ἐνοικιάσεως, ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἐπὶ πονηρῇ προτίμῳ ὑπὸ πενήκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχμ. εἰς τὰς ἀπο-